

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 24. Concilium Carthaginense tertium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](#)

loqui vellet, aut per Epistolas, quæ dein Sæculum IV.
de populo prælegerentur. Tandem, in- A. C. 397.
quit: *quemcunque modum elegeris, liben-*
tissime obsequar; venerabilem vero Vale-
rium, modo absentem, in omnia bæc con-
sensurum, vadem me præbeo. Proculeja-
nus colloquium detrectavit, obtendens,
Augustino Constantinopolim, aut Mile-
vum eundum esse, ubi Donatistæ Conci-
lium celebraturi erant. S. Augustinus *Epist. 34. ad.*
respondit, ridiculam esse hanc excusatio- 168. *ad Euf.*
nem. Nulla, inquit: *Ecclesia nisi Hip-* n. 5.
ponensis me tangit, res mihi est cum solo
Proculejano, si viribus suis diffidit, cuius-
cunque ex suis Collegis voluerit, auxilium
imploret. Negotiis Ecclesiasticis in aliis
civitatibus nos non immiscemus, nisi for-
te Confratres nostri id permittant, vel
jubeant; nec dispiciendum, quid vir, qui
se tot annis Episcopum jactat, a me Novi-
tio timere possit? si litterarum humana-
rum scientiam, at nihil illis, & quæstio-
ni nostræ commune est. Denique habemus
bic Collegam meum, Episcopum Turre-
sensem Samsucium, qui bis litteris non
studuit, rogabo, ut loco mei in arenam
descendat, confido, Dominum opem latu-
rum pro veritate decertanti.

§. XXIV.

Concilium Carthaginense tertium.

Illu tempore S. Augustinus Concilio Car- To. 2. Conc.

F 4 thagi-p. 1167.

Sæculum IV. thaginensi, quod tertium numeratur,
A. C. 397. estque sub Episcopo Aurelio primum, interfuit.

Quadraginta quatuor Episcopi convenere, atque in aula consiliorum, quæ Basilica Restituti dicebatur, congregati sunt, Cesario, & Attico Consulibus, quinto Calendas Septembbris, id est, 28. Augusti, anno 397. Quinquaginta Canones hujus Concilii nomine habemus, sunt qui suspicantur, non nullos ex Conciliis posterioribus fuisse adjectos, at non ideo Disciplina, quam docent, minus Sancta est. Primo Canone præcipitur, ut omnes Africæ Episcopi ab Ecclesia Carthaginensi inductionem acciperent, qua die Pascha celebrandum. Alius Canon adjungit, ut illi, qui singulis annis ad Concilium delegati fuerint, hanc inductionem scriptam in suam Provinciam deferant.

¶ 1. Enimvero ne causæ Ecclesiasticae populorum damno consenescant, præcipitur, ut

¶ 2. singulis annis Concilium Generale Africæ convocetur, omnesque Provinciæ, quæ primas habent Sedes, ex suis Conciliis particularibus Legatos tres mittant; plures numero non mittantur, ne oneri sint

¶ 3. hospitibus suis, id est, Episcopis, qui Confratres suos hospitio excipiebant. Provincia Tripolitana unum tantum Legatum mittat; propter Episcoporum paucitatem, quinque enim non plures habebat.

De

De Ordinationibus statuitur, ut nul- Sæculum IV.
 lus Clericus ordinetur, nisi prius Episco- A. C. 397.
 porum examine, vel populi testimonio c. 22.
 probatus. Nullus Diaconus ante annum c. 40.
 ætatis vigesimum quintum ordinetur. c. 3.
 Episcopis, aut Clericis ordinandis Con- c. 48.
 ciliorum Decreta prælegentur, ne igno-
 rantiam possint obtendere. Qui in in-
 fantia apud Donatistas baptizati fuerint,
 nihilominus post suam conversionem ad
 Ministerium Sancti Altaris admitti pote-
 runt, qua super re, dicebant Episcopi, se
 Confratrum suorum Siricii, & Simplicia-
 ni, Papæ, & Episcopi Mediolanensis, pri-
 morum ultra mare Episcoporum, consi-
 lium exquisituros, Translationes Epis-
 coporum, sicut reordinationes, & reba-
 ptizationes prohibentur. Episcopus, c. 38.
 nomine Cresconius, accusabatur, relictæ
 sua Ecclesia, aliam usurpasse; de hac re
 jubet Concilium, ut, postquam in chari-
 tate monitus fuerit, Provinciæ Rector a-
 deatur, & secundum Decreta Imperato-
 rum auctoritate Sæculari pellatur. Ut
 factum reprimeretur duorum Episcopo-
 rum Numidiæ, qui Episcopum ordinave-
 rant, petebatur, ne imposterum ordinare
 liceret, nisi duodecim Episcopis præsen-
 tibus. Ad hæc Aurelius Carthaginensis
 dixit: *Pristina forma servabitur, & tres*
sufficient. *Quinque solum Episcopi in*
Provincia Tripolitana esse dicuntur,

F 5 quam

Sæculum IV. quam facile continget, ut duo legitime
A. C. 397. impediti adesse non possint. Sed & in om-

nibus Provinciis difficile fiet, ut omnes compareant. Num vero oportet, ut hoc utilitati Ecclesie obfit? in ista Ecclesia, ubi nunc congregati estis, ferme omnibus Diebus Dominicis adsunt ordinandi, quomo-
do decem, vel duodecim Episcopos con-
gregabo? at facile ex vicinis duos vocare possum. Tot ordinationes Episcopo-
rum Carthagine notari merentur ad o-
stendendum, eas non semper in loco E-
piscopatus factas. Aurelius subjungit:

e. 40.

*Si qui Electioni Episcopi adversentur, tres ad ejus defensionem tunc non sufficient, sed unus, alterve adjungantur; lis autem componatur publice, in ipsa Ecclesia, ad quam ordinandus est, & antequam ad or-
dinationem procedatur. Omnes Episco-
pi in eandem sententiam concessere.*

e. 20.

Præcipitur, ne Episcopus in alterius jura involet, nullus alterius populum si-
bi subjiciat, altero nolente non retineat,
aut Clericos ad ordines altiores promo-
veat, nequidem Lectores, Psalmistas, aut
Ostiarios. Ad hunc articulum Aurelius

e. 21.

dixit: *Sæpe fit, ut Ecclesiæ, quibus Epis-
copi, aut Presbyteri desunt, a me petant;*

e. 44.

ut agam secundum Canones, ad Episcopum

v. Gr. c. 55.

*scribo, & indico, Clericum ejus ad tales Ecclesiæ deposci; buc usque nullus re-
cusavit; si autem in futurum hoc fieret,*

quid

quid faciendum judicatis, si nempe Epis- Sæculum IV.
copus recuset, postquam præsentibus duo- A. C. 397.
bus, vel tribus Confratribus nostris Cle-
vicum ab ipso petiero? Scitis enim mibi
curam omnium Ecclesiarum incumbere.

Numidius, & Epigonus testimonium red- Concilium
 didere, Ecclesiæ Carthaginensi semper Carthagi-
 jus fuisse acquisitum, ut Episcopos, ubi- nense.
 cunque peterentur, ordinaret, & ordinan-
 dos ex qua vellet Ecclesia acciperet, post
 unam ad loci Episcopum factam pettitio-
 nem, atque Aurelium modestissime uti
 suo jure. Episcoporum aliquis, cui No-
 men Postmienus, dixit: *Si quis unicum*
babeat Presbyterum, an & ipse tollendus?
 Aurelius respondit: *Si ad Episcopatum*
necessarius est, Episcopus ejus dimittere
tenebitur, quia facilius Presbyteros, quam
Episcopos invenire est.

Presbyter Virginem sine jussu Epis-
 copi non consecrabit. Nunquam S. Chrys-
 ma conficit. Lectores populum non
 salutent. In illis locis, ubi nunquam E-
 piscopus fuit, sine consensu prioris E-
 piscopi Diœcesani novus non constitua-
 tur, & constitutus jura Diœcesis Ecclesiæ
 Matricis non invadat. Ex horum Cano-
 nium verbis apparet, tunc ad Episcopum
 Carthaginem fuisse recursum, si novi
 Episcopatus erigerentur. Episcopi, qui
 malis artibus affectum populorum con-
 ciliaverint, si in partes iverint, si ad Con-
 cilium

c. 36.

c. 4.

c. 42.

c. 46

v. Gr. c. 56.

c. 42.

Sæculum IV. cillum venire renuerint, & fratres suos
A.C. 397. contempserint, auctoritate Sæculari etiam a propriis Ecclesiis ejiciantur! Episcopus primæ Sedis non vocabitur Princeps Sacerdotum, Summus Sacerdos, aut aliis ambitiosis nominibus, sed tantum primæ Sedis Episcopus. Canon iste non ad diminuendam majorum Episcoporum jurisdictionem, sed ad reprimendum titulorum fastum tendit. Ex hoc fonte Nomen Primatis originem duxerit, quod in Africa primi cuiuslibet Provinciæ Episcopi assumebant.

c. 43.
c. 26.
c. 7.

§. XXV.

Judicia Ecclesiastica.

De Judiciis Ecclesiasticis statuuntur sequentia. Accusatio contra Episcopum ad Primate Provinciæ deferatur. (*) Accusatus a Communione non ante suspendatur, quam si a Primate citatus, in illo mense, a die, qua litteras acceperit, non se sistat. Si legitimam habeat excusationem, res differetur ad alterum mensem, quo elapso, communione privatus erit, donec se purgaverit. Si vero etiam

(*) In hoc Canone habemus inter mille alia clarissimum Antiquitatis testimonium, dari Tribunalia, & Jurisdictionem Ecclesiasticam, quod tamen aliqui Protestantum cum Thomasio negant.